

Portik Vilmos: Nem engedhetjük el egymás kezét!

2014. 3. 16.

„Ha a magyar is elhagyja a magyart, nem lesz akkor olyan, ki vele tart” – írta 1848-ban Petőfi Sándor ezeket a sorokat a Székelyekhez című versében. Ennek szellemében tartotta marosvásárhelyi megemlékezését az Erdélyi Magyar Néppárt és az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács.

A marosvásárhelyi Petőfi-szobornál tartott ünnepségen Orbán Viktor miniszterelnök üzenetét Magyarország csíkszeredai főkonzulátusának konzulja, Lukács Bence Ákos olvasta fel. A 166 évvel ezelőtti forradalom és szabadságharc kapcsán elhangzott: „A magyarság 1848-ban kinyilvánította, hogy összetartozik, hogy saját ügyében dönteni akar. Újra itt a lehetőség, hogy erős ország, erős nemzet legyünk”. A Nemzeti Összetartozás Bizottságának alelnöke, Hidvéghi Balázs a magyarság szabadságszeretét emelte ki, azt, hogy 1848-49-ben nem csatlakozott valamihez, hanem a haladás élére állt, példát mutatott Palermónak, Bécsnek, Milánónak, annyira akarta, hogy saját sorsát saját kezébe vehesse. „Csak együtt lehetünk erősek, a határok nem választhatnak el egymástól, a magyar választójog pedig ennek a politikai akaratnak a gyümölcse” – mondta.

A Néppárt Maros megyei elnöke, Portik Vilmos is az egymásrautaltságot hangoztatta:

„Számíthatunk-e még valaki másra? Mint az évszázadok során annyiszor, most is csak magunkra

számíthatunk! Nem engedhetjük el egymás kezét! Úgy, ahogy a magyar szabadságharc idején a nemzet összezárt, ma is ezt kell cselekednünk. Egy olyan Európai Unió, amelyet nem érdekel sem az erdélyi, sem pedig a Kárpát-medencében kisebbségbe szorult magyarság sorsa, egyelőre úgy látszik, nem nyújt segítő kezet. Egy olyan Európai Unióban, ahol köztársasági elnökök, vagy politikusok utazását meg tudják akadályozni, országokból kitiltani, ahol pereskedni kell az európai intézményekkel azért, hogy foglalkozzanak a kezdeményezéseinkkel, egyelőre nem számíthatunk segítségre.

Egy olyan Romániában, ahol egyes bukaresti magyarok hangosabban követelik magyar nemzettársaik megregulázását, mint a román hangadók, ahol egy egyesületet a székely zászló kitéréséért 30 ezerre, egy országos televíziócsatornát magyarságellenes műsorért csak húszezerre büntetnek, mire számíthatunk? Mi változott 1848 óta bennünket, magyarokat, székelyeket érintő kérdésekben? Megengedhetjük magunknak, hogy egymást szidalmazzuk?

Megtapasztaltuk a brüsszeli bürokraták tettett siketségét, amikor tőlük kértünk garanciákat a megmaradásunkért. Megtapasztaltuk Bukarest mézesmadzag-húzogatását, és tudjuk már, hogy a madzag végén szinte soha nem találunk semmit. (...)

Az idei évben hosszú évtizedek óta először nyílik alkalom olyasmire, ami tíz évvel ezelőtt még elképzelhetetlen volt. A Nemzet választ. Az Országgyűlés Nemzetgyűléssé alakul. S a Nemzetgyűlés megválasztása számunkra nem csak lehetőség, jövőépítő kötelesség is kell legyen. Idei ünnepségünk mottójának szellemében, és Petőfi székelyekhez írt szavaival szólva: ha együtt a nemzet akkor:

*Hiába, Bécs, hiába van gázságod,
Küldheted ránk a rácot, a horvátot;
Állani fog, állani fog Magyarhon,
Élni fogunk, élni fogunk szabadon!"*